

Sygn. akt II Cz 100/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

Sędziowie: SO Piotr Starosta

SO Bogumił Goraj

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2013 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy egzekucyjnej

z wniosku (...)Kasy (...)z siedzibą w G.

przeciwko J. S.

o świadczenie pieniężne

w przedmiocie skargi wierzyciela na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu M. D.
w sprawie Km 124/07

na skutek zażalenia wierzyciela

od postanowienia Sądu Rejonowego w Inowrocławiu

z dnia 06.12.2012 roku, sygn. akt I Co 4238/12

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać skargę wierzyciela do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Inowrocławiu.

Sygn. akt II Cz 100/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu postanowieniem z dnia 06.12.2012 roku oddalił skargę wierzyciela na czynność komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu w sprawie Km 124/07.

W uzasadnieniu Sąd podał, że skarga wierzyciela dotyczyła postanowienia z dnia 18.09.2012 roku w części stanowiącej o zakończeniu postępowania egzekucyjnego w sprawie wobec całkowitej spłaty należności przez dłużnika. Wierzyciel domagał się kontynuowania postępowania, bowiem według jego wyliczeń należność nie została całkowicie zaspokojona.

Komornik w odpowiedzi na skargę wskazał, iż w jego ocenie należność na rzecz wierzyciela została całkowicie spłacona przez dłużnika, co wynika z przedłożonego przez wierzyciela zestawienia spłat ze stycznia 2011 roku, sporządzonego prawidłowo. Według komornika dołączony do skargi raport spłat według stanu na dzień 01.10.2012 roku zawiera błąd

w wyliczeniach – nieuzasadnione zwiększenia należności głównej (na stronie 4 wyliczenia), a więc nie można go uznać za miarodajny przy ocenie zasadności zarzutów zawartych w skardze.

Sąd Rejonowy ocenił, że skarga wierzyciela nie jest zasadna i dlatego nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd wskazał, iż z analizy znajdującego się w aktach komorniczych, przedłożonego przez wierzyciela raportu spłaty z dnia 31.01.2011 roku - wyliczenia pozostałej do spłaty przez dłużnika należności głównej w okresach od 15.10.2008 roku do 31.01.2011 roku różnią się od wyliczeń zawartych w raporcie spłaty dołączonym do skargi według stanu na dzień 01.10.2012 roku (strona 4 raportu), które zostały w tych okresach w sposób nieuzasadniony zawyżone i co w konsekwencji spowodowało, że do spłaty pozostała według skarżącego jeszcze kwota 742,29 zł. Komornik opierał się zaś w swoich wyliczeniach na raporcie z dnia 31.01.2011 roku, którego prawidłowość nie była nigdy kwestionowana przez wierzyciela.

Wobec tego Sąd Rejonowy stwierdził, że umorzenie przez komornika postępowania egzekucyjnego wobec dłużnika z powodu całkowitej spłaty należności na rzecz wierzyciela było prawidłowe, albowiem oparte na rzetelnej i wnikliwej analizie, zgodnej z wyliczeniami wierzyciela. W tej sytuacji twierdzenia i zarzuty skarżącego były bezzasadne, albowiem postępowanie organu egzekucyjnego nie było obciążone błędem.

Dlatego też na mocy art. 767 kpc a contrario Sąd Rejonowy oddalił skargę wierzyciela.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł wierzyciel, domagając się jego zmiany poprzez orzeczenie o uchyleniu czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu polegającej na zakończeniu postępowania egzekucyjnego oraz zobowiązanie komornika do wyegzekwowania na rzecz wierzyciela brakującej kwoty.

W uzasadnieniu zażalenia wskazano, że wyliczenie stanu zadłużenia na dzień 31.01.2011 roku różni się od wyliczenia tego stanu na dzień 01.10.2012 roku, co wynika z nie zaliczenia do wyliczenia z dnia 31.01.2011 roku kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu egzekucyjnym w kwocie 300 zł, które to koszty zostały przyznane wierzycielowi dnia 04.04.2011 roku. Wierzyciel przyznał, iż sporządzając wyliczenie do skargi z dnia 01.10.2012 roku popełnił błąd zaliczając ww. koszty z datą 27.04.2004 roku, stąd powstała w sprawie niedopłata na kwotę 742,29 zł. Jednakże zaliczając te koszty z datą ich wydania tj. 04.04.2011 roku w sprawie w ocenie wierzyciela nadal występuje niedopłata na kwotę 196,77 zł, dlatego w tym zakresie wierzyciel podtrzymał skargę.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie należało uznać za zasadne.

Sąd Okręgowy podziela zdanie wierzyciela, iż o ile nie została wyegzekwowana cała kwota przypadająca mu od dłużnika postanowienie o zakończeniu postępowania egzekucyjnego byłoby niezasadne. Komornik winien, bowiem prowadzić egzekucję zgodnie z wnioskami wierzyciela w zakresie, jaki wynika z tytułu egzekucyjnego.

W niniejszej sprawie rzeczą Sądu Rejonowego było zbadanie czy cała kwota zadłużenia wynikającego z tytułu wykonawczego wraz z należnymi kosztami postępowania egzekucyjnego została od dłużnika ściągnięta.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji rozpoznając skargę na czynności komornika z tego zadania się nie wywiązał. Sąd winien dokonać analizy przedłożonego przez wierzyciela raportu spłaty pod w/w kątem tymczasem poprzestał jedynie na porównaniu tego raportu z wcześniejszym również sporządzonym przez wierzyciela i na stanowisku komornika zawartym w odpowiedzi na skargę. Stwierdzenie w tej sytuacji, iż poprzedni raport wierzyciela jest miarodajny a obecny już nie jest dalece niewystarczające.

Już tylko z pobieżnej analizy oby w/w raportów wynika, że kwota 300 zł przyzna wierzycielowi w toku postępowania egzekucyjnego tytułem kosztów zastępstwa w wyliczeniu stanu zadłużenia na dzień 31.01.2011 roku nie została ujęta skoro przyznano ją dopiero w dniu 04.04.2011 roku. W tej sytuacji wskazanie tej kwoty w wyliczeniu na dzień 01.10.2012 roku z datą 27.04.2004 roku rzeczywiście było błędne.

Błąd ten nie daje jeszcze podstaw do zakwestionowania całości wyliczeń wierzyciela a tym samym uznanie bez pogłębionej ich analizy, że całość zadłużenia została spłacona nie było zasadnym.

Skoro Sąd Rejonowy tej w/o analizy nie przeprowadził to należało uznać, iż nie rozpoznał istoty sprawy, dlatego też na mocy art. 386 § 4 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc zaskarżone postanowienie należało uchylić i przekazać skargę wierzyciela do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy winien umożliwić komornikowi zajęcie stanowiska, co do skorygowanego raportu spłaty na dzień 21.12.2012 roku a następnie dokonać analizy tego raportu szczególnie w świetle podniesionych przez komornika zastrzeżeń.